

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

De quibusdam cælestibus consolationibus illi præstitis. Capvt VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

plexus est Deus, vt te non velit vnquam relin-
 quere. Alia vice, posteaquam ab afflictionibus
 illi data erat requies, summo mane cum cele-
 stis spiritibus in visione familiariter degen-
 ab vno ex illis splendidis caelestis patriae prin-
 cipibus perijt indicari sibi, qua ratione Deo
 secreto in sua anima commoraretur. Et ait ad
 eum angelus: Age iam hilariter in te ipsum re-
 spice, & vide vt Deus cum amante anima tua
 suum exercent ludum. Nec mora, introfuit
 respiciens, vidit corpus suum eo loco, vbi
 cordis sedes, velut crystallum perspicuum in-
 ri, atque in ipso cordis sui meditullio aereni
 Sapietiam amicabili schemate quietissime re-
 fidere, & iuxta eam assidere animam suam cae-
 lesti benedictione fretam, atque eius lateri sub-
 uiter innixam, illiusque strictam amplexibus
 & diuino cordi appressam, inibique in ecclia
 & absorptione quadam inter amantissimi
 Saluatoris vinas delitescentem & obdormi-
 entem.

*De quibusdam caelestibus consolationibus illi
 praestitis.*

CAPVT VII.

Confecerat ipse sibi ligamina quaedam
 dura & aspera. Contigit autem, vt quadam
 nocte ipsis ferijs omnium angelorum
 videretur sibi in visione cantiones angelicas
 & caelestes tinnulasque audire melodias: quibus
 adeo fuit recreatus, vt omnium afflictio-
 num suarum obliuisceretur. Ait autem vnus

ex angelis ad eum : Quemadmodum te dele-
stat audire ex nobis cantica æternitatis, ita nos
iuuat ex te percipere cantiones æternæ ac præ-
stantissimæ Sapientiæ: moxque subiunxit: Hoc
nimirum canticum electi omnes in extremo
deproment die, vbi se viderint in perennis fe-
licitatis fruitione confirmatos. Deinde in ea-
dem Solennitate multis horis in eiusmodi cæ-
lestium & angelicorum contemplatione gau-
diorum versatus est: atqui die iam aduentan-
te, iuuenis quidam ipsum adiit, figura ac habi-
tu cælestis musici cuiusdam à Deo ad ipsum
missi: vnaque illum comitabantur complures
egregij præclarique adolescentes eodem cultu
ac schemate, præterquam quod primus ille
quandam præ alijs dignitatem tanquam ar-
changelus præ se ferret. Idem autem ipse mag-
no & excelso animo se ad æternæ Sapientiæ
Ministrum contulit, dicens ea se causa diuini-
tus ad ipsum delegatos, vt afflictiones eius cæ-
lestibus gaudijs releuarent ac discuterent. Quã-
obrem, inquit idem Spiritus, missio cordis do-
lore, nobis socium te adiungas oportet, nobis-
cumque cælestes ducas choreas. Simul autem
per manus eum trahentes sibi iunxerunt. Mox
iuuenis antedictus dulcissimam de puerulo
IESV cantilenam exorsus est, istam videlicet,
In dulci iubilo, &c. Vt autem Sapientiæ Mini-
ster nomen IESV tam suauiter & alacriter cõ-
cini percepit, sensibus ac animo ita est recrea-
tus, vt sibi nihil vnquam perpeffus videretur,
dispulsa mox omni molestia. Interim magna
animi voluptate cernebat illos beatos spiritus
altissimos & elegantissimos dare saltus. Præ-

centor ille nouerat cuncta optimè moderari,
 cuius præcinentis dulces modulos cæteri pro-
 sequebantur, canentes ac saltantes cum corda
 iubilo. Præcentor autem clausulam illâ. Euge-
 meritò, ter repetebat. Non erant autem choræ
 istæ, quales sunt huius vitæ: sed erant caelestis
 quidam effluxus & refluxus in vastissimam di-
 uinitatis abyssum. Huius generis innumera-
 bili caelestes consolationes aliquot annis præsti-
 bantur, idque tum potissimum, cum duris pro-
 meretur afflictionibus, tanto mitius ferebat.
 Quidam amicus Dei in visione perspexit hunc
 ipsum Sapientiae Ministrum, cum accessisset ad
 altare Missæ sacrificium facturus, clarissimæ
 charitatis ornamento illustrari, Deique grati-
 am roris instar in illius animam delabi, ac-
 que vnum illum fieri cum Deo: simul autem
 per plures à tergo illi astare paruulos forma
 venusta & amabili, cereos arduentes manibus
 gestantes circa altare alios post alios, eosque sin-
 gulos expansis brachiolis, quam possent dul-
 cissime illum complecti, & suo pectori appli-
 care. Itaque præ admiratione sciscitabatur qui-
 nam essent, aut quid sibi vellent. Responderunt
 se illius esse consodales & socios, ac participes
 laudis & exultationis in æterna beatitudine,
 perpetuoque se illi adesse, ipsumque tueri. San-
 ctus ille homo, qui hæc in spiritu vidit, ait ad
 angelos: Quid sibi vult, quod fratrem hunc
 tam suauiter estis amplexi? Dixerunt illi: Fra-
 ter iste nobis longe charissimus est, & multa
 nobis cum illo intercedit consuetudo, & fami-
 liaritas: noueris que Dominum Deum mira ac
 ineffabilia in eius anima operari: & quicquid
 à Deo

à Deo serid petierit, nunquam repulsam apud
Deum patietur.

De quibusdam visionibus.

CAPVT VIII.

MVLtæ illis tēporibus visiones ei occur-
rebant de futuris & arcanis rebus, præ-
stititque illi Deus quoad fieri poterat,
certam notitiam & experimentum eorum que
in cælis & apud inferos, & in purgatorio gere-
bantur. Solebant tum crebro illi plures appa-
rere animæ, cum ex hac vita migrassent, eique
quid ipsis euenisset indicare, puta quibus de-
meritis pœnam sibi constassent, & ut posset ip-
sis succurri, aut quod à Deo præmium essent
consecutæ. Inter alios apparuit illi felicis me-
moriæ Dominus Eckardus, & sanctus frater
Ioannes Fucrius Argentinensis. Ex his domi-
nus Eckardus significauit illi, ineffabili se glo-
ria inundatum, & penitus in Deum transfor-
matum esse. Mouit autem illi Minister Sapien-
tiæ quæstiones duas. Prima erat, ut in Deo ha-
berent, siue in Deo cõstituti essent illi, qui sum-
mæ veritati cum vera resignatione absq; vllius
erroris vel fraudis admixtione cuperent esse
satis. Ad quod respõsum est illi, neminem pos-
se verbis exprimere hominis in modum sciam
abyssum absorptionem vel immersionem. Al-
tera fuit eõ pertingere volenti quænam sit vti-
lissima exercitatio. Respõdit D. Eckardus: Ea vi-
delicet, ut à seipso secundum suam proprietatē
cum profunda sui resignatione deficiat, cūcta-
que.

Anima defū-
torum quo-
rundam vt
Sancti appa-
ruerunt.

Eckardi glo-
ria quanta.

Exercitatio
ad ipsissimā
cum Deo v-
nionem vti-
lissima, quæ.